

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om kunstnerisk udsmykning af statens bygninger.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.
(Fremsat 9/2 83).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

SF ønsker med dette forslag, at der på finansloven afsættes et beløb til kunstnerisk udsmykning, som svarer til 1 pct. af udgifterne til nyt statsligt byggeri.

Af bemærkningerne fremgår det, at SF mener, at der bliver givet for lidt penge til disse formål, at Statens Kunstfond ikke er i stand til at imødekomme alle ansøgninger, og det er da fuldstændig rigtigt, og man påpeger en række mangler ved den nuværende ordning.

Selve formålet, at få flere penge til kunstnerisk udsmykning af bygninger, tror jeg der kan skabes et meget, meget bredt flertal for her i folketinget. Formålet er naturligvis, i det omfang man overhovedet økonomisk kan overkomme det, rigtigt, sundt og godt, og det må være en opgave, at man hver eneste gang overvejer, om der kunne være muligheder for på statslige, men også amtslige og kommunale bygninger at fremme den kunstneriske udsmykning i forbindelse med nyt byggeri. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at man angriber det eksisterende system for, at det ikke kan imødekomme særlig mange ansøgninger.

Jeg har indhentet nogle tal i den anledning og har fået at vide af Statens Kunstfond, at der i årene 1977-82 er indkommet 400 ansøgninger, og heraf har man haft mulighed for at imødekomme de 70. Det vil sige, at der er en stor procentdel, der ikke er blevet imødekommet, men jeg må sige til fru Ingerlise Koefoed, at det ikke er noget, der er specielt for Statens Kunstfond. Jeg har ikke gjort op i procenter, hvor mange ansøgninger vedrørende tipsmidlerne, der ikke bliver imødekommet, eller ansøgninger vedrørende teaterstøtte, der ikke bliver imødekommet, eller andre ansøgninger, vi ikke kan imødekomme, fordi rammerne forbyder det. Men jeg vil gerne sige, at det forekommer mig ikke, at den procentdel, der er tale om vedrørende Statens Kunstfond, er ret meget større, end hvad vi kender inden for en stor del af det kulturelle område.

Hertil kommer, at man selvfølgelig, når man ser forslaget, umiddelbart tænker: ja men vi har jo dog Statens Kunstfond. Rent bortset fra at der altså er en vis procentdel, der ikke bliver imødekommet, må man sige, at vi dog trods alt har fået – ikke mindst takket være en radikal indsats, det vil jeg gerne understrege – en væsentlig forøgelse af Statens Kunstfond og hermed selvfølgelig øgede muligheder for at fremme det formål, som vi vel alle er enige om.

Så kan man rynke på næsen og sige: ja men det er ikke nok, det giver ikke 1 pct. af udgifterne. Nej, det gør det ikke, formodentlig heller ikke selv om det statslige byggeri er for nedadgående. Det kan være, at vi efterhånden nærmer os, men det giver jo nok ikke den procent. Jeg må sige, at vi ser ikke mulighed for at imødekomme forslaget, uanset hvor positivt indholdet er.

Endelig vil jeg sige om selve den tekniske udformning, at jeg synes ikke, det er måden at gøre det på. Hvis man vil denne forbedring, så føler jeg i hvert fald, Statens Kunstfond kunne være et udmærket middel til det. Hvad skal vi have et nyt udvalg for? Hvorfor skal det nu nedsættes? Hvorfor kunne man ikke i givet fald lade Statens Kunstfond administrere de ekstra midler, hvis man vel at mærke havde de midler?

Selve udformningen af forslaget er jeg altså heller ikke enig i, og jeg må altså også af økonomiske årsager afvise forslaget. Så kan man sige, at den gode vilje har man ikke me-